

ARA!

PORTANTYBU DE LES JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA. ESTAT CATALA - NUM. 2 - MARÇ 1947 - PREU: 1 PTA.

PROU PASSIVITAT!...

Sabem de molts pobles que, junt amb els seus governs estan de plè amb nosaltres. D'altres que, els seus governs no actuen com ells voldrien, respecte al cas espanyol. I també d'altres que, avui que els pobles Ibèrics estan avassallats pel feixisme, diuen que no volen ni deuen intervenir-hi al seu favor, i en canvi, més tard, quant aquest poble faci caure tot el pes de la seva justícia sobre els seus assassins i posi en marxa totes les seves ànsies de llibertat i de reformes econòmiques i socials, aleshores, no els toca à altre remei que intervenir per què serem «la xusma desfrenada» i posarem en perill el seu preciós títol de campions de la llibertat, però sobre tot els seus interessos econòmics a la nostra nació, i a les nostres zones d'influència.

Els pobles ibèrics en determinades circumstàncies, i fins admitem que sempre, necessita de dirigents assossegats, parsimoniosos, frets, a ló anglosaxó, que no donguin un pas sense estar segurs de que la llei els ampara i que no trepitgin cap principi de la nostra Constitució. Però avui, precisament avui, al costat d'aquests, inclusiu per damunt d'aquests, el poble espanyol necessita, més que polítics rancis, més que diplomàtics experts, herois.

Herois que parin amb llurs pits les bales que la guàrdia civil dispara contra el seu poble. Herois que donguin llur còs als cretins de la gestapo franquista-salangista. Herois que amb sencilles, fortes i sinceres paraules arranquin dels cors del nostre poble l'indignació continguda per la bàrbara repressió feixista. Herois, en fi, que encarnin tots, aquest «gest de valentia» que tots portem dins i que tan noblement es palesà lluitant els primers contra el feixisme.

El nostre antifeixisme, té homes propicis per, esdevenir herois; però algunes influències militants de tots els sectors, amb llurs continuades crides a la disciplina, els hi tallen les ales.

Antifeixistes! Ha arribat l'hora de dir la veritat, d'admetre la realitat d'una vegada per sempre i afrontar les conseqüències, si som responsables com hem d'ésser.

(Continua a la segona plana)

Posem en coneixement de tots els militants que el nostre Partit i les J. E. R. E. C. son objecte d'una forta repressió i que els companys detinguts han sabut mantenir amb dignitat, honor i heroisme, la seva posició de dirigents antifranquistes. Dels diferents mitjans de la Ciutat i de les

comarques ens arriben notícies en el sentit de que tots els militants es refermen, encara més, en el desig de continuar la lluita fins a enderrocar al dictador nazi-feixista i fer triomfar per complert els nostres postulats nacionalistes i democràtics, per a aconseguir els quals no escatimaran esforços.

NOTES DELA REDACCIÓ

Als nostres col·laboradors

ARA ofereix les seves planes a totes les organitzacions de Joventuts de caire democràtic, amb la seguretat que els seus treballs seran publicats, sempre que la seva extensió sigui reduïda i que no vagin en contra de cap altre organisme antifeixista.

ARA prega a tots els seus col·laboradors que en llurs articles tan sols es tractin de temes adreçats a les masses juvenils o d'interès general, amb el ben entès que els originals dedicats a qüestions polítiques del nostre Partit, no ens serà possible de publicar-los.

ARA agrairà que siguin trameses a les JEREC totes les publicacions de Joventut que apareixen clandestinament, per a ésser comentades. Pel propi conducte els farem a mans alguns exemplars nostres.

Hem rebut els articles «Commemoració», «Humors», «Esperit nou», «El ressorgiment de la nostra joventut», i altres, que procurarem anar publicant. Hem notat que la major part dels articles tendeixen a tractar de les mateixes qüestions: la unitat de la joventut, la crida als joves a l'enquadrament i a l'acció, i a la definició del nostre pensament polític. Com sigui que l'espai és insuficient, procurarem refondre els articles per a evitar la repetició dels temes. Recomanem de cercar originals encaminats a redreçar la joventut catalana del relaxament i escepticisme polític.

El feixisme, ens ha pegat dur i crudament. Els pocs militants que han quedat, han vist: uns, morir de fam i de misèria als seus companys en camps de concentració de dins i fora d'Iberia; altres, han tocat d'aprop, la fam, la misèria, els mètodes d'apallaçament franquista, els afusellaments... tots han viscut en condicions que les mateixes bèsties no haurien pogut resistir, lluny de la família o havent-la perdut per sempre.

Avui, els que han pogut tornar a la seva llar, és comprensible que s'hi trobin bé al costat de llurs heroiques esposes, que tant han tingut de patir i de lluitar per no deixar morir de fam als seus fills. Molts d'aquests, es troben cansats, retuts, malalts... Però tots, absolutament tots, conserven en el més profund de llur ésser, aquell caliu, la sagrada flama, que clama més que mai per la llibertat, i un confós desig, una barreja de venjança i de justícia que la noblesa de llurs cors cuidarà d'ofegar la primera, per alimentar i vigoritzar la segona.

Els pobles que triomfen, són els que tenen l'habilitat de saber-se organitzar d'acord amb les circumstàncies del moment.

Militants i dirigents de tots els sectors antifeixistes! O renovar-se o morir! O es canvia de tàctica o el nostre poble se us escaparà de les mans i sabrà demanar-vos comptes al seu dia.

Anims i endavant! No es tracta d'improvitzar una rebeldia, una virilitat que alguns poden creure que no tenim, sino de desnudar tota la que els antifeixistes tenen.

Que no es digui que els pobles ibèrics ja han sofert prou. Que no es digui que es vol evitar un nou vessament de sang. Això només es pot dir a un poble dèbil, a un poble incapaç de conquerir dignament les seves màximes aspiracions.

El nostre poble està desitjós de donar la seva sang una vegada més i mil vegades si és precís, doncs la sang que corre per llurs venes és inescotable, quan es tracta de donar-la per la seva llibertat i independència.

Endavant per un govern que representi, no solament el número dels seus diversos sectors antifeixistes, sino, i sobre tot, el vertader esperit rebel del nostre poble contra el feixisme.

No hi ha cap més sortida possible: El feixisme es va imposar a Espanya per les armes, i només amb les armes a la mà el foragitem i aplastem per sempre.

Davant la sublim gesta del poble francès lluitant per la seva lliberació, les Nacions Unides s'afanyaren en ajudar-los de plè. Imitem-los, superem-los; anem al sabotatge, a les «guerrilles», a les barricades, perquè tot el que val costa i qui res no exposa res no val. I si en el curs de la nostra lluita de lliberació hi ha alguna nació que reincideix amb la pobre i dèbil actitud del 36 al 39, no perdem el temps cantant-li les cuarenta: compadeixem-la.

Es quelcom massa gran la llibertat d'un poble perquè es pugui permetre que altres pobles, o qui els representin, jutgin si en som mereixedors o no d'ella.

Endavant doncs tots! Forcem les coses, que no solament ja n'és hora, sino que gairebé ja s'està fent tard. Avui, totes les nacions s'ocupen de nosaltres. En nosaltres està el saber-nos-en fer acreedors.

Témer que pel fet de trencar un vidre de més, van retirar-nos llur confiança és absurd, completament absurd. Al contrari, només l'admiració que els despertem per la nostra impaciència per a viure amb llibertat, per la nostra valentia en la lluita contra el feixisme, pot decidir-los a posar-se en tot i per tot al nostre costat. Tot el món pensa que estem contra Franco, però tot el món espera que ho demostrarem. I els homes de les JEREC ho sabrem demostrar ocupant el lloc que ens pertoca en la lluita.

LAYETÀ

ORIENTACIO POLITICA QUE SEGUEIX EL NOSTRE PARTIT

Com a informació donem, a grans trets, un recull de l'orientació política que actualment segueix «l'Esquerra Republicana de Catalunya.»

D'acord amb la conferència pronunciada en nom del Partit per l'insigne patriota, Conseller del Govern de Catalunya i del Directori d'E. R. de C. a França, Sr. Pi i Sunyer, i amb el comentari sobre el mateix tema publicat a *La Humanitat* en el número del mes d'Abril, el Partit propugna una política de fusió de tots els sectors nacionalistes i demòcrates catalans dintre d'E. R. de C., o en darrer terme convida a preparar l'ambient a dintre de cada partit, per a aglutinar totes aquestes forces en sortir de la clandestinitat, per decisió de les Assamblees de les respectives organitzacions.

També *La Humanitat* i alguns exemplars del «Butlletí Confidencial» del Partit, han assenyalat la fita política d'E. R. de C., com a *Nacionalistes*, en quant a recabar les llibertats nacionals de Catalunya; *Democràtica*, perquè només un Govern nascut del sufragi universal i mandatari de l'opinió

HOMES DE TOTS ELS PARTITS!

Recordeu que la unió fa la força. El que s'oposi a aquesta unió és tant traïdor com el propi Franco.

(Del manifest de la FEDERACIO
Barcelona-Ciutat)

La Federació de Barcelona-Ciutat prega insertem la següent nota

JOVE CATALÀ!

No reneguis de la teva llengua!

Fes honor a la terra dels teus avantpassats combatent al seu opressor!

pública, pot concordar amb el respecte a les llibertats fonamentals de l'home, per les quals lluitem; i francament *Socialitzant*, amb tota una legislació feta a través del Govern de Catalunya, d'acord amb les característiques particulars del nostre poble, i amb respecte per a tota la iniciativa privada que se'l mereixi. Cap l'honor a «Esquerra Republicana de Catalunya» d'ésser l'únic gran partit de masses de casa nostra que propugna una solució catalana al plet social dels treballadors de Catalunya, sense haver d'o-beir consignes centralistes, més amatents a posar remei a la situació miserosa dels obrers d'altres pobles ibèrics, que a millorar i independitzar l'obrer català.

I perquè «Esquerra Republicana de Catalunya» és això: *Nacionalista, Democràtica* i francament *Socialitzant*, nosaltres som les seves joventuts d'avantguarda, defensores aferrissades d'aquests principis consubstancials a l'esperit del nostre poble. I varem incrementar el nostre nom amb els mots «Estat Català» pel seu propi significat i a la memòria de l'Honorable Francesc Macià, símbol de la lluita del nostre poble per les seves llibertats.

La Federació Permanent creu necessari dirigir-se a tots els militants de Barcelona-Ciutat a la fi d'encoratjar-los en continuar la lluita contra el nazi-feixisme-franquista, que en aquests moments ens obliga a contemplar com la nostra Pàtria és governada per traïdors i as-a-sins que han sotmés a la nostra Catalunya a una complerta decadència nacional, no és que considerem que els nostres homes necessiten cap estímul per a demostrar que de debó estimen Catalunya, i per a ella no ens doldrà cap sacrifici, per aixó estem segurs, que els militants de Barcelona-Ciutat, compliran ara i sempre amb el seu deure. En aquest moment, com a representants de la Joventut de Barcelona, creiem que s'apropa l'hora de fer més del que s'ha fet fins ara. Pensem la immensa responsabilitat que cau damunt de nosaltres, no pel qui som, sinó pel que representem, i estem convençuts que sabrem interpretar els anhels del nostre poble, encare que és desig nostre superar-lo amb els sacrificis que reportin la realització de les comunes aspiracions.

Per aixó tots els catalans que, poguent fer quelcom en la lluita per a foragitar el feixisme de casa nostra, no ho facin, haurien d'ésser qualificats amb paraules que: de tant greus que són, avui encare no se'ls hi ha trobat nom.

Fins ara hem fet moltes coses, algunes d'elles amb tenacitat tal, que solament el bon èxit amb que s'han portat a terme pot disculpar-la, per què els nostres militants fan el que han de fer, que moltíssimes vegades és molt més del que poden fer, essent aquest esforç i entusiasme la garantia més ferma del manteniment dels postulats pels quals estem disposats a desafiar tots els obstacles i perills, ja que estem segurs que si triomfessim i no ho fessim així, poc temps podríem mantenir la victòria assolida.

Aquesta Federació Permanent té l'honor de poguer dir a tot-hom que ens hem vist obligats moltes vegades a desestimar grans propòsits dels nostres militants, i que realitzarem en un demà pròxim. Per aixó, al dirigir-nos al militant de Districte l'hi diem: «Segueix sense discussió les ordres del teu delegat, que té l'obligació, en nom teu, de meditar-la i discutir-la sense passió ni partidisme, avans d'acceptarla i ordenar que es realitzi». Solament d'aquesta manera es podrà lluitar millor, per assolir d'una vegada per sempre l'enderrocament dels que amb la força de les armes es mantenen en el poder, contra la voluntat de tot un Poble, i que nosaltres amb menys armes, però amb més audàcia, els enfonsarem per sempre més.

PROPAGA EL NOSTRE PORTANTVEU!

Catalanisme obrerista

El final de la guerra mundial, amb la desfeta dels feixismes alemany, italià i japonès, ha portat una recrudescència del sentit social i de les multituds i, avui dia, podem dir que el mot socialisme s'ha posat de moda.

De les extremes esquerres a les extremes dretes, tothom es socialista, tothom lluita, o diu lluitar, pel millorament social, encare que la major part no concretin en cap moment la seva posició exacte.

I es que es tan important el problema social en tots els països que negligir-lo o ignorar-lo, seria com volguer signar l'acta de la defunció del partit que això fés.

Tens l'obligació de procurar per als teus fills una Pàtria lliure i Democràtica.

Col·labora amb nosaltres!

(Del manifest de la FEDERACIÓ
Barcelona-Ciutat)

Les multituds, avui no volen únicament un cert lirisme. Volen que se'ls digui com es pensa i com es vol resoldre els conflictes que inevitablement, el final de tota guerra, i la transformació de l'economia bèl·lica amb economia de pau, comporta. Volem que es digui quines reivindicacions seran acceptades i fins on el Partit polític els defensarà en llurs aspiracions. El món està àvid de justícia, però especialment de justícia social, d'una justícia que no s'inscriuï solament en els programes polítics sino que s'apliqui ràpidament a l'aconseguir-se el poder. El món, al costat de les reivindicacions sentimentals hi posa les reivindicacions econòmiques; al costat del sentiment de Pàtria hi posa el sentiment de seguretat social.

Això no ha d'extranyar-nos coneixent la tragèdia que tota guer-

ra representa, especialment per a les masses treballadores i per a les classes econòmicament febles. I això ens ha d'extranyar encara menys si pensem en l'endemà de l'alliberació de Catalunya i amb els mil i mil problemes que la transformació del feixisme en democràcia posarà als nostres governants. Si cinc anys de guerra han pogut, arreu del món produir canvis socials que avui dia coneixem, que no serà necessari fer a a la nostra pàtria, on des del més alt al més baix dels patriotes durant deu anys, han sofert mil i mil penalitats i mil i mil privacions, sense exemple enlloc del món?

La joventut és, al nostre entendre, la que ha de donar el crit d'alerta. I al davant d'ella, les nostres formacions de *Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya-Estat Català*, puix, si en tota la nostra actuació hem estat sempre a la punta del combat per les reivindicacions nacionals de Catalunya, avui també hem d'estar a l'avantguarda de la lluita, cruenta, dura, inacabable, per les reivindicacions socials dels treballadors catalans.

Sabem, tots nosaltres, que només es pot aconseguir la llibertat de la pàtria mitjançant l'esforç mancomunat de tots els seus fills. Sabem també que no es pot fer sentir, amb la intensitat necessària, la idea nacional als qui sofreixen injustícies socials. Sabem que voler resoldre el problema polític, deixant de banda els problemes socials, no ens podria portar a res més que a lluites es-

tèrils que, al fons, no serien altra cosa que unes lluites anti-nacionals.

I per això nosaltres, conscients de l'hora històrica que vivim, volem implantar, conjuntament amb les reivindicacions nacionals de Catalunya, les reivindicacions socials de tots els seus fills. Volem construir una Pàtria lliure, sobirana, però volem que així mateix, siguin lliures i independents tots els seus ciutadans. I aquests només poden ésser-ho fent que el nivell de vida dels treballadors de Catalunya sigui el més elevat possible i en rapport directe amb el dels altres treballadors del món.

Les JEREC, que estan formades per joves de totes les classes socials, però per damunt de tot inclouen en els seus rengles una immensa majoria d'obriers i de pagesos, reivindiquen avui, més fort que mai, com un dels nostres principis essencials, l'obrerisme més avançat, la defensa de les aspiracions socials dels obrers catalans i la promesa de posar-ho tot en obra per a que demà, amb la victòria de la democràcia i de la llibertat, a Catalunya, la transformació social del nostre país sigui un fet i no una simple paraula.

El nostre catalanisme, el nostre sentit de nacionalitat no és ni eixorc ni tancat a cap reivindicació social. Ben al contrari. El nostre nacionalisme podriem concretar-lo dient que nosaltres, per damunt de tot, som catalanistes i obreristes avançats. Catalanisme renovador de les essències pàtries. Obrerisme realitzador de la veritable transformació social de Catalunya.

Eus ací, doncs, el nostre nacionalisme: *Catalanisme obrerista*.

Quan la nostra guerra, els Partits Demòcrates van condemnar públicament els excessos dels extremistes incontrolats, i al fer-ho, va costar la vida a més d'un periodista i polític. Avui, hem de creure que el mutisme de les dretes catalanes, davant la criminalitat dels governants, vol dir, a més a més de col·laboracionisme: identificació i complicitat amb els executors del drama del nostre poble. Què esperen les dretes de Catalunya per a repudiar aquest desgavell de sang i de misèria?